

fra Begyndelsen af det Skattehalvaar, der følger nærmest efter Skattepligtens Indtræden, har man for nystiftede Selskabs, Foreningers og andre Institutioners Vedkommende ment positivt at maatte fastslaa, at Skatteansættelsen først skal finde Sted fra Begyndelsen af det Skatteaar, der følger nærmest efter Udløbet af første Regnskabsperiode.

Dette skyldes navnlig Hensynet til, at man ved at statuere, at Ansættelsen skulde ske fra første Skattehalvaars Begyndelse, vilde komme til at beskatte den samme Indkomst flere Gange, et Forhold, der navnlig efter Bestemmelsen i § 36 om Efterbeskatning af opløste Selskaber, jfr. nedenfor, vilde virke urimeligt.

Dog har man af Forsigtighedshensyn ment at maatte supplere Regelen med en Bestemmelse om, at Ansættelse under alle Omstændigheder kan forlanges gennemført senest et Aar efter Stiftelsen.

Hvad der saaledes gælder nystiftede Selskaber og Foreninger, maa ogsaa finde Anvendelse med Hensyn til Selskaber, der som f. Eks. Brugsforeninger, kan overgaa fra skattefri til skattepligtig Virksomhed, saaledes at Ansættelse først sker efter Udløbet af første Regnskabsperiode efter den skattepligtige Virksomheds Paabegyndelse, og hvor dette Tidspunkt indtræder i første Halvdel af et Skatteaar, først fra næste Skatteaars Begyndelse.

Bestemmelsen i Loven af 8. Juni 1912 § 35, sidste Stykke, om særlig Ansættelse af Selskaber, der opstaar ved Omdannelse af bestaaende ansvarlige Virksomheder, har man efter den fornævnte i § 36 optagne Bestemmelse om Efterbeskatning af opløste Selskaber ment at kunne undvære, saameget mere som Regelen fører til en Dobbeltbeskatning, der i sig selv er urimelig og kan føre til alt for haarde Resultater.

Til § 36.

Medens Skattepligten for Personer efter de gældende Regler ophører med Udløbet af det Skattehalvaar, i hvilket den Begivenhed, der medfører Pligtens Bortfald, indtræder, har man for de Tilfælde, hvor Skattepligtens Bortfald skyldes Bortrejse, ment at burde indføre en Skærpelse, saaledes at Pligten først ophører med Udløbet af det Skatteaar, i hvilket Bopælen her i Landet opgives, ligesom man for at muliggøre Indkrævningen af Skattebeløbet inden Bortrejsen, har fastsat, at det fulde helaarlige Skattebeløb kan forlanges betalt forinden.

Endvidere har man i denne Paragraf

Forelagte Lovforslag m. m.

optaget en Bestemmelse om Efterbeskatning af Selskaber eller Foreninger, der opløses, svarende til den i de senere Aar gældende Regel, jfr. saaledes Lov Nr. 534 af 4. Oktober 1919 § 6.

Tilsvarende Beskatning finder derhos Anvendelse i Tilfælde, hvor et Selskab eller Forening overgaaer fra skattepligtig til skattefri Virksomhed.

Til § 37.

Bestemmelsen angaaende Finansministerens Adgang til Lempelse i de paaligtede Skatter er enslydende med den i de senere Aar gældende, jfr. saaledes Lov Nr. 534 af 4. Oktober 1919 § 8.

Efter den Størrelse, Skattebeløbene i de senere Aar har udgjort, i Forbindelse med de Forandringer, der samtidig er foregaaet i de økonomiske Forhold, har der været udstrakt Anvendelse for den her omhandlede Bemyndigelse, og det er formentlig ikke tvivlsomt, at det i al Fald i de nærmeste Aar vil være ganske nødvendigt i vidt Omfang at tilstaa Lempelser saavel med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Skattebeløbenes Inddrivelse som med Hensyn til selve de paaligtede Skattebeløb. En modsat Fremgangsmaade vil let kunne medføre, at der — uden at der opnaas noget positivt for Statskassen — gennem Tvangsinddrivelse og de dertil knyttede Tvangsrealisationer forvoldes Tab af et Omfang og i en Udstrækning, der ikke vilde staa i rimeligt Forhold til det, der indvandt.

Som et særligt Omraade, paa hvilket der ogsaa uden Hensyn til afgørende Betalingsvanskeligheder vil kun blive Spørgsmaal om Lempelse i Skattebyrden, skal fremhæves Tilfælde, hvor Aktieselskaber er beskattede af Indkomster hidrørende fra Virksomhed i Udlandet. Saavel Ønsket om i saa vidt Omfang som muligt at lette Vilkaarene for saadan Virksomhed som Hensynet til den Beskatning, saadan Virksomhed samtidig vil være undergivet i paagældende fremmede Land, kan afgive rimelig Grund til en administrativ Lempelse af Skattebyrden og da navnlig overfor Selskaber, hvis Virksomhed saa godt som udelukkende foregaaer i Udlandet.

Til § 38.

Som i de almindelige Bemærkninger anført er det Kommunerne i Henhold til § 38, 1. Stk. i Loven af 8. Juni 1912 tilkommende Vederlag for Opkrævningen af Indkomst og Formueskatten til Staten paa $1\frac{1}{2}$ pCt. af de indgaaede Beløb ved Be-